

grosafgiften af stærke drikke), beskattedes dansk og udenlandsk vin således ensartet.

Denne ensartethed i beskatningen blev forladt i 1950, i det man i forbindelse med en forhøjelse af engrosafgiften af stærke drikke nedsatte produktionsafgiften af dansk vin, uden at tolden af indført vin ændredes. Hensigten hermed var at begunstige dansk vin, således at den samlede beskatning af dansk vin ikke skulle stige så meget som beskatningen af udenlandsk vin. En tilsvarende fremgangsmåde blev fulgt ved en i 1954 foretaget forhøjelse af engrosafgiften af stærke drikke, og beskatningen af dansk vin i producentleddet har siden udgjort de beløb, som fortsat er gældende, nemlig 15 øre pr. liter for bordvinstyper og 40 øre pr. liter for hedvinstyper.

I 1956 blev værdisafgiften af vin i engrosleddet ændret til en literafgift. Forskellen mellem told- og afgiftsbelastningen af bordvin, indført på fustage, og dansk vin af bordvinstype udgjorde herefter 1 kr. 60 øre pr. liter. Mellem hedvin indført på fustage og dansk vin af hedvinstypen udgjorde forskellen 3 kr. 50 øre pr. liter.

Der er ikke i forbindelse med ophævelsen af vintolden over for EFTA-lande og reduktionen af tolden efter Kennedy-aftalerne sket nogen reduktion af produktionsafgiften

af dansk vin. Alligevel er forskellen mellem den samlede belastning af indført vin og af dansk vin forøget siden 1956.

Pr. 1. januar 1965 udgjorde forskellen 2 kr. 55 øre pr. liter for bordvin og 5 kr. 65 øre pr. liter for hedvin.

Efter at tolden over for EFTA-lande helt er bortfaldet fra 1. januar 1967, udgør forskellen over for EFTA-vine 2 kr. 15 øre pr. liter for bordvine og 5 kr. 35 øre pr. liter for hedvine. For vin, der indføres fra lande uden for EFTA-området skal disse forskelsbeløb forøges med toldsatser på 1 kr. 23 øre pr. liter og 75 øre pr. liter til henholdsvis 3 kr. 38 øre pr. liter for bordvine og 6 kr. 10 øre pr. liter for hedvine. Fra 1. januar 1972 reduceres toldbeløbene til henholdsvis 1 kr. 10 øre og 65 øre pr. liter.

De i lovforslaget om afgift af vin og frugtvin anførte satser svarer helt til de gældende, og lovforslaget medfører således ikke nogen ændring af den danske vins beskatningsmæssige fordel.

Til brug ved en vurdering af, om forskellen mellem beskatningen af udenlandsk og dansk vin skal forøges, skal anføres følgende tal for forbruget af udenlandsk vin og dansk vin (banderolerede mængder i 1.000 liter)

	1963	1964	1965	1966	1967	1968	1969
Udenlandsk vin.....	12.617	14.945	16.287	17.552	18.838	18.883	22.373
Dansk vin.....	2.928	3.182	3.147	2.758	2.615	2.771	2.689

Forbruget af dansk vin har således i en årrække været næsten uændret, medens forbruget af udenlandsk vin er steget betydeligt. En nedsættelse af de foreslåede afgiftssatser med beløb som foreslået af foreningen, nemlig 15 øre pr. liter for bordvinstyper og 40 øre pr. liter for hedvinstyper, vil betyde et provenutab for statskassen på ca. 1 mill. kr. årligt.

Med hensyn til foreningens forslag om, at finansministeren bemyndiges til i særlige tilfælde at frafalde kravet om rente af for sent indbetalt afgiftsbeløb, skal anføres:

Bestemmelsen om, at virksomhederne skal betale rente i tilfælde af for sen indbetaling af skyldige afgiftsbeløb, blev for alle punktafgifters vedkommende, altså også for vinafgiftens vedkommende, indført ved

lov nr. 509 af 18. december 1970, der træder i kraft den 1. april 1971. Fra samme tidspunkt vil der efter den nye toldlov ligeledes blive beregnet renter af for sent indbetalte toldbeløb. Renten udgør 1 pct. af det skyldige beløb pr. måned for hver påbegyndt måned ud over forfaldstidspunktet.

For momsens vedkommende har rentebestemmelsen været gældende, siden denne afgift blev indført.

Der er ikke efter nogen af de nævnte lovbestemmelser adgang til at dispensere fra rentekravet.

Man mener ikke, at der er anledning til at optage en bestemmelse i loven om dispensation fra rentebestemmelsen i særlige tilfælde.